

“Κυριακή Ι΄ Ματθαίου” - Έκπομπή Καρδιακός Λόγος - Μητρ. Λεμεσοῦ Ἀθανάσιος

[Ἅγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Μητροπ. Λεμεσοῦ Ἀθανάσιος](#) / [Πολυμέσα - Multimedia](#)

Μας μίλησε το Ευαγγέλιο για ένα πονεμένο πατέρα που το παιδί του σεληνιαζόταν. Όταν το κυρίευε το δαιμόνιο, γινόταν εκτός εαυτού και έπεφτε άλλοτε στο νερό και άλλοτε στη φωτιά.

Τι φανερώνει σε εμάς σήμερα το δαιμονισμένο παιδί;

Τι είναι δαιμονισμός γέροντα;

Ο πατέρας είπε στον Χριστό: «εἴ τι δύνασαι, βοήθησον ἡμῖν» (Μάρκ. θ΄ 22). Αν μπορείς, κάνε κάτι. Τι προδίδει αυτό το «αν μπορείς, κάνε κάτι»;

Πολλές φορές δεν πέφτουμε και εμείς στο ίδιο λάθος; Σας εξομολογούμαι ότι και εγώ το έχω πεί όχι λίγες φορές το «αν μπορείς κάνε κάτι» όχι όμως με την αμφιβολία αν μπορεί να κάνει κάτι αλλά με την αμφιβολία αν πρέπει εγώ να τον παρακαλέσω για το συγκεκριμένο αίτημα;

Με παράπονο είπε ο Κύριος «ὦ γενεὰ ἄπιστος καὶ διεστραμμένη, ἕως πότε ἔσομαι πρὸς ὑμᾶς; ἕως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν;» Προσπαθώ να βάλω στο μυαλό μου το τρόπο που το είπε. Την φωνή Του. Την χροιά της. Τι προσδιορίζουν οι χαρακτηρισμοί γενεὰ ἄπιστος και διεστραμμένη; Δηλαδή χαρακτήρισε ἄθεους και ἄπιστους και τους μαθητές Του; Σε όλους απευθύνθηκε.

Ἔτσι που το ακούω «γενεὰ ἄπιστος και διεστραμμένη» είμαστε και εμείς σήμερα που έχουμε λίγη πίστη αλλά δεν έχουμε απόλυτη εμπιστοσύνη και εξάρτηση από τον Θεό;

Πως θα ξυπνήσουμε και θα καταλάβουμε ότι η ολιγοπιστία είναι ουσιαστικά απιστία και όλο αυτό μαζί με την έλλειψη εμπιστοσύνης είναι απόλυτη διαστροφή;

Από την μία η χλιαρή πίστη, από την άλλη η συνήθεια είναι και αυτή διαστροφή; Οι

μαθητές είχαν συνηθίσει να κάνουν θαύματα και εδώ εκτέθηκαν. Μιλήστε μας για το κατά πόσο επικίνδυνο είναι να γίνει συνήθεια η διαχείριση της χάριτος.

Έχετε κάποιο αντίστοιχο παράδειγμα στην σημερινή μας ζωή όπου με κάποιο τρόπο εφησυχάζομαστε; Πάμε κάθε Κυριακή στην Εκκλησία, εξομολούμαστε, κοινωνάμε κάνουμε και καμιά ψευτοελεημοσύνη αλλά δεν βλέπουμε και μεγάλη προκοπή;

Τί σημαίνουν τα λόγια τού Χριστού, έως πότε έσομαι μεθ' υμών; έως πότε ανέξομαι υμών;

Οι άλλοι δύο ευαγγελιστές δίνουν λεπτομέρειες για όσα έγιναν πριν από την πραγματική θεραπεία του παιδιού: πως ο Χριστός ρώτησε τον πατέρα από πότε είναι άρρωστο το παιδί· Γιατί το ρώτησε αυτό ο Χριστός;

και πως την ώρα που οδηγούσαν το παιδί μπροστά στο Χριστό, τρομοκρατημένος ο διάβολος εγκατέλειψε το παιδί κι έφυγε. Πότε εγκαταλείπει ο διάβολος την μάχη πάνω μας;

Η θαυματουργική θεραπεία απαιτεί και την πίστη του θεραπευομένου. Στην περίπτωση αυτή ποια πίστη διέκρινε ο Κύριος;

Το πονηρό πνεύμα υπάκουσε στην εντολή του Θεού, έβγαλε μια κραυγή μεγάλη ταρακούνησε τον άνθρωπο και εξήλθε. Μπορείτε να μας συνδυάσετε αυτή την σκηνή με ένα περιστατικό από την δική μας καθημερινότητα για να καταλάβουμε καλύτερα τι συνέβη εκείνη την στιγμή;

Οι μαθητές των ρώτησαν γιατί δεν κατάφεραν οι ίδιοι να βγάλουν το δαιμόνιο ενώ είχαν ήδη λάβει την εξουσία να μπορούν να το κάνουν. Γιατί δεν τα κατάφεραν αφού ήδη είχαν πάρει το χάρισμα και έκαναν και αυτοί μεγάλα θαύματα;

Δεν του είπαν πέσμας που κάναμε λάθος, δεν ζήτησαν συγνώμη που δεν τα κατάφεραν αλλά τον ρώτησαν γιατί δεν θα κατάφεραν. Που ήταν το λάθος τους σε αυτή την ερώτηση;

Ο Κύριος τους απάντησε ότι «τοῦτο τὸ γένος» τῶν δαιμόνων γενικῶς «ἐν οὐδενί δύναται ἐξελεῖν, εἰ μὴ ἐν προσευχῇ καὶ νηστείᾳ». Τι είναι το γένος των δαιμόνων στην δική μας πραγματικότητα;

Με τις ανθρώπινες δυνάμεις είναι εφικτό να εκδιωχθεί το κακό; Ο διάβολος;

Μετά λέει ότι αν είχατε πίστη έως κόκκο σινάπεως θα μετακινούσατε και βουνά.

Γιατί είπε κόκκο σινάπεως δηλαδή σποράκι από σινάπι και όχι πχ κόκκο άμμου; Τι θέλει να μας διδάξει χαρακτηρίζοντας την πίστη ως απειροελάχιστο «σπόρο»;

Η πίστη γέροντα είναι πάντοτε μονής κατεύθυνσης αν μου επιτρέπεται η έκφραση; Δηλαδή πίστη από εμένα προς τον Θεός; Η είναι δύο ειδών, δηλαδή και πίστη από τον Θεό σε εμένα; Και πως συνδυάζονται αυτά;

Ο πατέρας της περικοπής αισθάνθηκε την αδυναμία του παιδιού του αλλά και την αδυναμία των αποστόλων και κατέφυγε στον Χριστό. Εμείς αντιστοίχως αντί να καταφύγουμε στον Χριστό πελαγώνουμε σαν να μην υπάρχει διέξοδος. Πως θα διαισθανθούμε τον Χριστό ως την ασφαλέστερη διέξοδο στις οικογενειακές μας δοκιμασίες;

Εμείς προκαλούμε τον δαιμονισμό η είναι κάτι για το οποίο δεν έχουμε καμία ευθύνη;

Πως οι δαιμονικές συνέπειες των αμαρτιών μας μετατρέπονται σε ευεργετικές για το σχέδιο του Θεού;

Με την αμαρτία απορρίπτουμε τον Θεό η απλά συγκρούμαστε μαζί Του;

Τι μας κάνει να πιστεύουμε ότι η ύπαρξη του διαβόλου ανήκει απλά σε προλήψεις του μεσαίωνα και σε πρωτόγονα μυαλά;

Τι κάνει ο διάβολος σε κάποιον που είναι τόσο σίγουρος ότι δεν υπάρχει (το βλέπουμε αυτό κυρίως σε διανοούμενους, προοδευτικούς κλπ).

Γιατί αυτή η παρανοϊκή προοδευτικότητα πια έχει κατακλίσει την ανθρωπότητα; Βλέπουμε πια να ξεφυτρώνουν σατανικές αιρέσεις σαν τα μανιτάρια σε όλον τον κόσμο. Μέχρι και εκκλησία του σατανά έχει δημιουργηθεί από τους ανθρώπους. Έχουμε χάσει το μυαλό μας;